

Ο Βούλγαρος, ό "Ελλην, άντιθεση αιώνια·
Τὸ φῶς, τὸ σκοτάδι· ἡ φλόγα, τὰ χιόνια·
Ἡ νύχτα, ἡ αὐγὴ·
'Αλπίθεια εἰν' ὁ "Ελλην, ὁ Βούλγαρος ψέμα,
Διψοῦντε γιὰ ίδέα, διψοῦντε γιὰ αἴμα,
Λυσσοῦν γιὰ σφαγὴ.

εὐθ

Πονεῖς γιὰ τοὺς σκλάβους; Σὲ ποιὰν ίστορία
Βωμοὺς εἶχες στήνει 'Ελευθερία;
Ποτέ σου! Ποτές!

Αἱώνια τροφῆι σου ἐσύ εἶχες τὸ ψέμα,
Καὶ μέσ' στὰ κρανία πιοτό σου τὸ αἴμα,
Ω σκλάβε τῆς χτές!

εὐθ

'Αφ' ὅτου λουφάζεις 'στὴν χώρα τοῦ Αἴμου,
Αἱώνια δὲν εἶχες αἰτία πολέμου

Δημοτεία, ἀρπαγή;

Αὐτὰ τὰ ἔλατηρια κινοῦν τοὺς βαρδόραους,
Κι' αὐτὰ στοῦ 'Αλεξάνδρου κινοῦν τοὺς Βουλ-

[γάρους
Τὴν ὄμορφη γῆ.

εὐθ

'Εκεῖνον δὺ πρόγονον λέγεις, ὡ φρίκη!
Γεννοῦντον ἡμιθέους ποτέ τους οἱ λύκοι,
Κή ἀρκοῦδες Θεούς;

'Εκεῖνον ποὺ ἐκράτει τὸ φῶς μας στημαία,
Κ' ἐσκόρπιζε σδόλους τὴ θεία μας 'Ιδέα
Τῆς γῆς τοὺς λαούς;

εὐθ

'Ω βάροδαρε, σφάζε παιδιὰ καὶ παπάδεις!
Μὰ θῦρθη μιὰ ήμέρα ποὺ οἱ ἔρμοι οραγάδες,
"Αν εἶναι Θεός,
Θάρροπάξουν τὸ δόρυ τοῦ ἀρχαίου Μακεδόνος,
Κ' ἐλευθερος πάλι καὶ βουλγαροκτόνος,
Θά γινή λαός!

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΕΝ Τῇ ΑΝΑΠΤΥΞΕΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Κυανῇ Ἐπιθεωρήσει» δόλχηρος διάρχος τοῦ σοροῦ χημικοῦ Berthelot, ὃν ἐξεφώνησε κατὰ τὸ πέρας τοῦ λήξαντος ἔτους εἰς τὸ συμπέσιον τῆς διεθνοῦς διατησίας, διοργανωθὲν πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δανικοῦ, Νορβηγικοῦ καὶ Σουηδικοῦ Κοινοδουλίου. 'Ο ἔνδοξος σοφὸς διμειεὶ πρῶτον περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελεύσεως των, εἰτα περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἔθνων εἰς ἀνήκουσιν οἱ συνδαιτυμένοις ἐπὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, καὶ τέλος περὶ τῆς θέσεως καὶ ἐπιρεάς τῆς ἐπιστήμης δι' ής τελεσφόρως δ' ἀποσκορακισθῶς οἱ ἀσπόνδοι τῆς προόδου ἔχθροι, ή

ἀρχέγονος ἀμάθεια καὶ διάρχειονς φανατισμός, καὶ δι' ής θέλει ἐπιτευχθῆ «ἡ διπλῆ αὔτη χίμαιρα τοῦ παρελθόντος, η διπλῆ πραγματικότης τοῦ μέλλοντος: η ἐλευθέρα όμοσπονδία τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, καὶ η παγκόσμιας εἰρήνη».

Ἐκ τοῦ ἀξιοσπουδάστου τούτου λόγου μεταφέρομεν περικοπάς τινας τὰς σπουδαιοτέρας:

..... «Κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἐποχὴν τῆς ὑπεροχῆς τῶν Σκανδιναβικῶν φυλῶν, οἱ τὴν μονοκρατορίαν τῶν θαλασσῶν κατέχοντες Vikings σας, τὸ ὄνειρον τοῦτο δλῶν τῶν μεγάλων λαῶν, ἐπὶ δύο αἰώνας ἐπεξεῖτεναν τὴν δρασίν των ἐφ' δλῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν παραλίων, τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης, τοῦ 'Ατλαντικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου. 'Ιδρυσαν ἐν Ρωσίᾳ τὰ étais varègues δηλαδὴ τὴν πρώτην ὀργάνωσιν τῆς μετέπειτα τοσοῦτον αὐξηθείσης αὐτοκρατορίας ἀπώλησην τὴν Ισλανδίαν, τὰς σχάτας τῶν Βρεταννικῶν πολιτειῶν, τὴν βρέστιον Γαλλίαν, τὴν νότιον Ἰταλίαν, καὶ η ἐπιρροή των ἡκτινοδόλησεν ἀπὸ τῆς Βορείας Ἀμερικῆς μέχρι τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, μέχρι τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ τῆς Γεωργίας. Πλανταχοῦ δόποθεν διῆλθον, ἔσπειραν διαρκῆ σπέρματα καὶ τὰ ἔχη των διαιμένουσι βαθέως ἀποτυπωμένα».

«Η σπουδαιότης τῆς ἐπιδράσεως τῶν Σκανδιναβικῶν λαῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ ιδεών, ἐξεδηλώθη ἐκ νέου ἐναργέστατα κατὰ τὸν XVII αἰώνα, καθ' ἧν στιγμὴν ἡ Καθολικὴ ἀντίδρασις ἥπειλεν νὰ καταπινέῃ ἐν τε τῇ Γερμανίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ πεποιτισμένη Εὐρώπῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐν τῇ θρησκείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ σκέψει. Οἱ Δαχοὶ πρῶτοι, ἀπεδύθησαν εἰς ἀγῶνα κατὰ τὴν τότε πανισχύρου Αύστρας, ἀλλὰ καὶ οἱ Σουηδοὶ δὲν ἡγηγόσαν νὰ μιητθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν γειτόνων των, κατ' ἀρχὰς μόνοι ἐπειτα δύμως εἰχον συνεπίκουρον καὶ τὴν Γαλλίαν τὴν δποίαν ἔρχεούσε σύμερον νὰ ἐπισκεψθῆτε.

Δὲν πρόκειται τώρα περὶ ἔργου ἀπαιτοῦντος πάλην, ὅπως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τριακονταετοῦ πολέμου, ἀλλὰ περὶ ἔργου εἰρηνοποίησεως, τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δποίου ἐπιδιώκομεν ὅμου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ τὸ καταστώμεν παγκόσμιον καὶ δριστικόν.

Διὰ τὸ καινοφανὲς τοῦτο ἔργον ἡ συνδρομὴ πάντων εἰναι ἀναγκαῖα: καὶ σεῖς ἔχετε τὴν δικαίαν ἀπαιτησιν ὅπως οἱ σκανδιναβικοὶ λαοὶ διαδραματίσωσι ἐν τῇ πραγματοποίησει τῆς ἐκπολιτιστικῆς ταύτης ἐπιχειρήσεως πρόσωπον περιφρανὲς ἐξ ίσου πρὸς τὸ διαδραματισθὲν κατὰ τὸν τότε πόλεμον. Πρὸς ἐπίτευξιν ἔχετε πᾶν τὸ ἀναγκαιοῦν: τὴν εἰς πᾶσαν πρωτοδουλίαν ἀπαιτουμένην ἐνεργητικότητα, τὴν διφλητὴν πνευματικὴν μόρφωσιν μηδόλως διστερούσαν τῆς μορφώσεως ἀλλου λαοῦ καὶ μᾶλλον εύνοουμένου διό ποτιφίν ἀριθμοῦ καὶ διό ποτιφίν κλίματος, μεγάλους ἀνδράς πρωτοστατοῦντας εἰς πᾶσαν πρόσδον ἐκπολιτιστικήν.

Τίς δύναται νὰ παραγωρίσῃ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων σας, Πανεπιστημίων, ἐπι-

στημονικῶν καὶ φιλολογικῶν Ἀκαδημιῶν, μουσείων καὶ σχολῶν παντὸς εἰδούς, καὶ προπάντων τὴν τῶν μεγαλοφυῶν ἀνδρῶν σας, διὰ τῶν δποίων τὰ ἑκπαιδευτήρια ταῦτα ζῶσ: καὶ παράγουσ; Θέλω νὰ δηλήσω περὶ τῶν μεγάλων σας καλλιτεχνῶν, περὶ τῶν ἄλλοτε καὶ σήμερον εἰς ὅλον τὸν κόσμον διασήμων φιλολόγων σας, περὶ τοῦ Scheele καὶ Berzelius μεταξὺ τῶν ἰδρυτῶν τῆς χημείας, τοῦ Arsted ὅστις ἀνεκάλυψε τὸν γλεκτρομαγνητισμόν, τοῦ Thorwalden καὶ τῶν διαφόρων καλλιτεχνῶν σας. Ἐχετε τοὺς μεγάλους ἔξερευνητάς τῶν πολικῶν θαλασσῶν, τὸν Nordenskiold καὶ Nansen ἀνταξίους διαδόχους τῶν ἀρχαίων Vikings, ἔχετε τὸν Ibsen, ἔνα τῶν καινοτομιστῶν τοῦ νεωτέρου θεάτρου, τὸν Brandès τὸν μέγαν κριτικόν, τὸν τέσσον βαθύν καὶ πρωτότυπον φιλόσοφον Björnson καὶ τέσσους ἄλλους τοὺς δποίους δὲν δύναμαι νὰ ἀπαριθμήσω ἐνταῦθα: ἐν συντόμῳ ἔχετε πλειάδα μεγαλοφυῶν ἀνδρῶν, διαιωνιζόντων τὴν δρᾶσιν τῶν σκανδιναβικῶν φυλῶν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ δόξα των εἶναι: ή κοινὴ κληρονομία τῶν τριῶν ἔθνων σας: εἶναι ὡς αὐτῶν η κληρονομία συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος! . . . . .

Ο νεωτέρος πολιτισμὸς δρέπει νὰ ἔδραζῃται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν διαικηρυχθειῶν ὑπὸ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀρχῶν, δυνάμει τῶν δποίων οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κράτος του διὰ τῆς βίας: πᾶσα ἔξουσία δρέπει νὰ ἔδραζῃται ἐφεξῆς ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας συγκαταθέσεως τῶν λαῶν οὐδεμία διένεξις μεταξὺ τῶν λαῶν δρέπει νὰ καταλήγῃ εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῶν πολιτῶν, εἰς τὸν διαιμελισμὸν τῶν χωρῶν, καὶ τὴν διαρπαγὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου πλούτου, τοῦ ἡτηγέντος ὑπὸ τοῦ γιητοῦ.

Ἡ ἐπιστήμη ἄλλως τε μᾶς διδάσκει: δτι ὁ πόλεμος καὶ η λεγλασία δὲν εἶναι τὰ ἀληθῆ καὶ διαρκῆ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐμαρείας καὶ τῆς εὐτυχίας. Καταστρέφουσι τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας τῶν ἡτηγέντων παραδίδοντες αὐτὸν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἔξουσίαν τῶν νικητῶν οἵτινες τὸ συνηθέστερον ταχέως σπαταλῶσι τὰ κακῶς ἀποκτηθέντα ἀγαθά. Οὔτε ὁ πόλεμος οὔτε η βία δημιουργοῦσι νέαν πηγὴν πλούτου ἐν τῷ κόσμῳ. Πᾶς πλούτος πρέπει νὰ εἶναι δ καρπὸς τῆς ἐργασίας: ἀλλ' η ἐπιστήμη μένη τὸν αὐξάνει ἀπαύστως. Να! Αἱ μόναι ἀνεξάντητοι πηγαὶ πλούτου καὶ ἴσχυος, εἶναι ἐκεῖναι τὰς δποίας η νεωτέρα ἐπιστήμη πολλαπλασιάζει καθ' ἕκαστην πρὸς ἀγαθὸν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς εἰρηνικῆς χρησιμοποίησεως τῶν φυσικῶν δυνάμεων τὰς δποίας η ἐργασία τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν χρησιμοποιεῖ καὶ γονιμωποῖει. Τὸ ἔργον τῆς ἐπιστήμης ηδησε πρὸ πάντων πρὸ δύο αἰώνων ἀναγκαζόντης νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ αὐτῆς η ἀρχέγονος ἀμάθεια, ὁ ἀρχέγονος φανατισμός, η ἀρχέγονος βαρδαρότης. Ἡ ἐπιστήμη ἐδίδαξε τὴν ἐπιμήκυνσιν τοῦ μετρίου βίου τῶν ἀνθρώπων, τὴν προφύλαξιν τῶν κατὰ κλίμακα καθ' ἕκαστην μεγαλειτέραν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν ἀλγηδόνων, τὴν καταπολέμησιν τῆς δυστυχίας, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐζωΐας καὶ τοῦ πλούτου τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων, ταυτο-

χρόνως δὲ τὴν ἑκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν αὐτῶν ἀφοσίωσιν. Ἰδού θησαυροὶ τοὺς δποίους ἀμεσον ἐνδιαφέροντες ἔχομεν νὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐφεξῆς: πᾶσα Φυλὴ ἐν τῷ μέλλοντι δρεῖται γ' ἀκολουθήσῃ τὴν λευκήν ἐθνήτα τοῦ ἀσπιλου ἀμνοῦ.

Τοιοῦτον τὸ ἰδεῶδες τὸ δποίον διαικηρύττει η λογικὴ καὶ η ἐπιστήμη, ἐρειδημεναι ἐπὶ γνώσεως ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον βαθείας ὡς πρὸς τὴν κοινωνικότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τῶν ἐνστάτων της, καὶ ἐπομένως ὡς πρὸς τὴν ἀλληλεγγύην μόνην θεμελιώδη καὶ ἀσφαλῆ βάσιν τῆς κατ' ἀτομα καὶ κοινωνίας ηθικῆς.

Ἀναμφιβόλως η πραγματοποίησις τοῦ ἰδεῶδους τούτου, δπως πάντων τῶν ἀλλων, δὲν δύναται νὰ εἰναι οὔτε ἀκαριαία οὔτε ἀπόλυτος: ἀναμφιβόλως η βασιλεία τῆς ἀληθείας τῆς δικαιούσης καὶ τῆς ἀγάπης οὐδέποτε θὰ εἶναι ἀπόλυτος ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τὸ καθηκόν μας, η θέλησίς μας εἶναι νὰ τείνωμεν ἀκαταπόνητοι δι' ἀδιαλείπτου ἐργασίας νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν θρίαμβόν της ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἀτόμων σχέσεις.

Τοιοῦτος εἶναι δ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας μας δὰ τὴν διεθνὴ διαιτησίαν ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Ἡ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ συνέλευσίς μας εἶναι νέον δείγμα τῆς ἐπιδυμίας τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων δπως διὰ τῆς εἰρήνης καὶ πολιτικῆς ὅσος ἐπιτελήται δ συμβολισμὸς τῶν διαιφορῶν των, δηλαδὴ η διπλή αὔτη χάμαιρα τοῦ παρελθόντος, η διπλή πραγματικότης τοῦ μέλλοντος: η ἐλευθέρα διμοσπονδία τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ η παγκόσμιος εἰρήνη».

'Αθηναί Φεδρουάριος 1905.

Π. Α. Π.

ΣΕ ΦΙΛΟΣΘΟΦΟΣ

ΥΠΟ

ΤΑΣ ΣΤΕΓΑΣ

Tί μαρθάνει τις β.λέπων διὰ τῆς θυρίδος του.

3 Μαρτίου. **Φ**οιτής εἶπεν δτι η ζωὴ ήτο τὸ σκιαστικόν θὰ ἐποίει νὰ παραβάλῃ ταῦτην πρὸς νύκτα πυρετώδη! 'Οποῖαι ἐναλλαγαὶ κινήσεων καὶ ὑπνοῦ! 'Οποῖαι πακουχίαι, ἀφυπνίσματα καὶ ἀναφαίνομεναι ἐπιθυμίαι! 'Οποῖον χάσος ἀπεικονισμάτων ὅδυνηρῶν η συγκεχυμένων. Πάντοτε μεταξὺ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἀγρυ-